

окончаніе, или сполучіе. Завождахъ го часто да търсятъ новы пасища, като преминувахъ планины и скалы много стръмны и мжчноходимы отъ онѣхъ горъ, що прѣмина добрый пастырь, когато бѣше го избавилъ отъ льва и го донесе въ оградъ-тъ си. Сега крѣхкы-ты му нозе ся порижахъ отъ каменіе-ты, бѣла-та му вѣлна ся скубеше отъ трѣніе и уплѣскуваше ся отъ камъ. Освѣнь тыя злостраданія които тогава не ся възнаграждавахъ съ нищо, овцы-ты и козы-ты що го употрѣбяхъ отнапрѣдъ съ толкози добромысліе, прѣстаняхъ сега съвсѣмъ да мыслятъ за него, и не само го оставихъ да ся грыжа само за себе си но начнахъ да го падятъ както обыкнувахъ помежду си, когато найдехъ по-добръ трѣвъ съ обыкновеннѣ-тъ, коѣхъ-то всякъ желаеше да придобіе за себе си, и да не даде отъ неѣхъ на други-ты.

Но онова, що утѣсняваше повече Неискуство бѣше звѣрскы-ты гласове, които слушаеше често като идѣха отъ пещеры-ты и отъ дѣбравы-ты. Много ноци прѣмина безъ да заспи, трепереше всякъ минутъ отъ страхъ да не бы да доде лвъ-тъ да го изяде,

Доволно врѣмя бѣше прѣминало, отъ когато Неискуство ся отдѣли отъ благоугоднѣ-тъ оградъ. Единъ вечеръ то много утрудено и загоряло май отъ нестерпима жядность, лѣгна си на трѣвъ-тъ да оплаква свое-то злощастно състояніе. “ Какъ пожелахъ, „ ду-“
“ маше си съ жаленъ гласъ “ да ся отдѣлѣхъ